

“Enkens datter”

(1700-tallet)

Ophavssituation:

Ukendt forfatter: ”Enkens datter”. (1710) Tekstmodernisering ved Leif Varmark (2007). IN: ”Balladeskolen.dk”. URL-Adresse: http://balladeskolen.dk/047_1920.htm

Tekstintroduktion:

Skæmtevisen »Enkens datter«, blev nedskrevet i starten af 1700-tallet, men i lighed med mange andre danske ballader, så udspringer den formentlig fra mundtlige viser, som stammer tilbage fra middelalderens Danmark.

[1] Og enken hun har en datter så bold,
hun ta'r de unge karle med vold.

[2] Og hun tog over sig kåben blå,
så gik hun hen hvor gårdskarlen lå.

[3] Hun banked på døren med fingrene små.
»Stå op min ven lad låsen gå«.

[4] »Nej slet ingen har jeg stævne sat,
slet ingen lukker jeg ind i nat«

[5] Men så trak hun af sine handsker små,
og så tog hun selv alle låsene fra.

[6] Ja femten låse og så en lille pind,
og dem tog hun fra og så gik hun ind.

[7] Hun satte sig ned på hans sengestok,
og så leged hun med hans gule lok.

[8] Og så trak hun af både bukser og sko,
så sprang hun i sengen og fniste og lo.

[9] »Og kan jeg nu ikke få fred for dig,
så går jeg til tinget og klager over dig«.

[10] Tidligt om morgenen da det blev dag,
ja gårdskarlen red til tinget for at klage.

[11] »Her står I hr. dommer så fager og bold,
den enkes datter hun ta'r mig med vold.

[12] Ja jeg kan ikke få nattero,
hun går i min seng uden bukser og sko«.

[13] Det sagde den dommer så klog en mand:
»Du står jo og klager din egen skam.

[14] Den sag må dømmes på retfærdig vis,
firetyve slag med kæppe og ris.

[15] Og nu kan du vandre så langt af land,
til du bedre hos pigerne sove kan«.

